

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA
3.Kf.27.275/2012/8. szám

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Hurton Júlia ügyvéd által képviselt felperesnek a Márton és Társa Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Nemes Dénes ügyvéd által képviselt **Országos Tisztifőorvosi Hivatal** (1097 Budapest, Gyáli út 2-6.) alperes ellen egészségbiztosítási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. február 25. napján kelt 22.K.33.369/2009/5. számú ítélete ellen a felperes 6. sorszám alatt bejelentett fellebbezésére meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (húszezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A panaszos édesanyjánál (a továbbiakban: Beteg) a 2008. február 14-én elvégzett angiographia alapján kezelőorvosa bal carotis rekonstrukciót javasolt azzal, hogy előtte koponya CT vizsgálat javasolt. A Beteg 2008. március 6-án baloldali carotis műtétre jelentkezett a felperesnél. A műtét előtt CT vizsgálat elvégzésére nem került sor. A műtét során észlelték a Beteg jobb kéz szorító erejének csökkenését, ezért neurológiai konzílium tartását követően áthelyezték a neurológiai osztályra, ahol mérsékelt fokú beszédzavart, a jobb felső végtag teljes, a jobb alsó végtag súlyos bénulását észlelték. Az alperesi jogelőd a Beteg lányának panaszbejelentése nyomán 2008. október 16. napján eljárást indított a felperessel szemben. Ennek során a gyógykezelésre, műtéti beavatkozásra vonatkozó iratok beszerzését követően szakértői bizonyítást rendelt el, majd az eljárás lezárásaként hozott 175-31/2009. számú határozatában 1 millió forint bírsággal sújtotta a felperest.

Megállapította, hogy a felperes a Beteg sebészeti ellátása során megsértette az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 77. § (3) bekezdését, valamint az egészségügyi tevékenység végzésének egyes kérdéseiről szóló 2003. LXXXIV. törvény (a továbbiakban: Evtv.) 5. § (1) bekezdésében foglaltakat, mivel nem az elvárható gondosság elvének megfelelően járt el, mert a közös fejverőerek kétoldali szűkületének artiológiai-invazív radiológiai kezelését megelőzően nem került sor a koponya CT és a koponyán belüli verőerek állapotának, a keringési viszonyoknak képalkotó diagnosztikai eszközökkel történő tisztázására annak ellenére, hogy a beteg ismerten magas vérnyomásos betegségben szenvedett, amelynek következtében az agyi kiserek érintettsége feltételezhető volt. A jogsértés miatt szabott ki bírságot, mértékének meghatározásánál súlyosító körülményként értékelte, hogy a nem megfelelő ellátás következtében a beteg gyógyulási esélyét csökkentő egészségkárosodást szenvedett, de figyelembe vette a felperes együttműködő magatartást is.

Az alperes határozatának hatályon kívül helyezése, az alperes új határozat hozatalára kötelezése, valamint perköltség iránt a felperes terjesztett elő keresetet, amelyben azzal érvelt, hogy a határozat sérti az Eütv. 119. § (3) bekezdését, valamint az Evtv. 5. § (1) bekezdésében foglaltakat. A beteg ellátása során nem sértette meg a szakma szabályait, ezért a bekövetkezett szövődmény miatt nem marasztalható el. Igazságügyi orvos-szakértő kirendelését indítványozta annak megállapítására, hogy a szakmai szabályok szerint el kell-e végezni a beavatkozás előtt a CT vizsgálatot, valamint arra nézve, hogy a beteg állapotának megfelelő diagnosztikai és terápiás eljárást alkalmazta-e a felperes.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Megállapította, hogy az alperes helyesen döntött, mert a felperes a Beteg ellátása során a szakmai szabályokat ugyan betartotta, de az Eütv. 77. § (3) bekezdésben és a 119. § (3) bekezdésben írt legnagyobb gondosság elvét megsértette azzal, hogy a műtét előtt nem végzett CT vizsgálatot. Elfogadta a szakértői véleményt aggálytalannak. Az alperessel egyezően a jogsértést arra alapította, hogy a CT vizsgálat hiányában a koponyán belüli verőerek állapotának tisztázása nem történt meg annak ellenére, hogy feltehető volt a koponyán belül az áramlásdinamika érintettsége és a magas vérnyomásos betegség okán az agyi kiserek érintettsége is. Kifejtette, hogy a szakmai szabályok megsértése nem azonos az elvárható gondosság követelményének megsértésével. E két követelményt az Eütv. 77. § (3) bekezdés együttesen tartalmazza, de azok elkülönülnek egymástól. Míg a felperes által hivatkozott Eütv. 119. § (3) bekezdés b) pontjában írt szabályozás együttes, de egymástól ugyancsak elkülönült követelményként az egészségügyi szolgáltatás megfelelő minőségének alapvető feltételeként egyebek mellett a szakmai szabályok betartását írja elő rögzítve, hogy azok írott formában miként jelenhetnek meg. Közigazgatási joggyakorlat hiányában a polgári jog területéről, a kártérítési perekből ismert jogesetek alapján kiemelte, hogy a szakmai követelmények betartása mellett is fennállt a felperesnek az elvárható gondosság tanúsítása iránti kötelezettsége, ennek elmulasztását róta az alperes a felperes terhére, ezért az alperes megalapozottan és jogszerűen állapította meg a jogsértést és szabott ki bírságot. A

szakértő kirendelésére vonatkozó indítványt azzal az indokkal utasította el, hogy az olyan kérdés tisztázására irányult, amely kérdésben az igazságügyi szakértő egyértelműen állást foglalt.

Az elsőfokú bíróság ítéletének elsődlegesen megváltoztatása és kereseti kérelmének megfelelő döntés meghozatala, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítása iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést, perköltséget igényelt. Állította, hogy sem szakmai szabályok, sem szakmai irányelvek nem írják elő a percutan intervenció előtt CT vizsgálat kötelező elvégzését. A műtét utáni akut stent elzáródást a műtét előtt végzett CT vizsgálat semmilyen formában sem lett volna képes megakadályozni, illetve előre jelezni. A műtéti beavatkozás során fellépő, műtéti kockázatnak minősülő szövődmény nem lett volna elkerülhető. Álláspontja szerint az ítélet sérti az Eütv. 119. § (3) és az Evtv. 5. § (1) bekezdését. Kifejtette, hogy a szakértő nem értékelte teljes körűen a beteg állapotát, a beszerzett szakvélemény nem tartalmazott olyan megállapítást, hogy a tünetmentes carotis stenosis esetén is indokolt szakmailag a CT vizsgálat. Valamennyi tünet és vizsgálat együttes értékelése ismeretében indítványozta a szakvélemény kiegészítését a beavatkozás előtti CT vizsgálat elvégzésének szükségességére nézve. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság elutasította a szakértő kirendelésére vonatkozó indítványát, holott csak ismételt szakértői vizsgálattal bizonyíthatna volna az alperesi döntés jogszabálysértő voltát, de erre az elsőfokú bíróság nem adott számára lehetőséget.

Az alperes ellenkérelmében a felperes fellebbezésének elutasítását és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az alperes az általa lefolytatott eljárás során valamennyi, az ügyben releváns bizonyítékot beszerzett. A kirendelt szakértő a Beteg kezelésével kapcsolatban rendelkezésre álló valamennyi körülményt és megelőző vizsgálati diagnózist értékelve alakította ki álláspontját, az ügy megítéléséhez újabb szakértő kirendelése nem volt szükséges, a bíróság számára a közigazgatási iratokból valamennyi releváns tény megállapítható volt.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a műtéti beavatkozást megelőzően készült ambuláns vizsgálat eredményét rögzítő ambuláns lap adataival kiegészítette, de az így kiegészített tényállás alapján is osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját az alperesi határozat jogszerűségének megítéléséről. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló közigazgatási iratok alapján helyesen foglalt állást az alperes határozatáról, megállapításaival, döntésének indokaival a másodfokú bíróság is egyetért, azt nem ismétli.

A fellebbezés kapcsán azt emeli ki, hogy a közigazgatási eljárás során kirendelt szakértő által készített szakvélemény megállapításait a felperes az elsőfokú eljárás során nem tudta kétségessé tenni. A szakértői bizonyítást a szakmai szabályszegés cáfolataként kívánta volna felhasználni, arra pedig az elsőfokú bíróság helyesen

mutatott rá, hogy ilyen jogsértést a felperes terhére nem róttak. A szakvélemény elkészítésekor a szakértőnek minden szükséges adat és a Beteg teljes orvosi dokumentációja a rendelkezésére állt. Az eset óta eltelt időben olyan új körülmény, adat nem merült, nem merülhetett fel, ami a szakvélemény kiegészítését vagy új szakvélemény beszerzését indokolhatta volna, a felperes sem tudott ilyet megjelölni. A Beteg állapotát figyelmen kívül hagyó, általános orvos-szakmai felperesi álláspont pedig önmagában a szakértői bizonyítást nem indokolhatta.

Az orvosi iratokból megállapíthatóan ugyanis (az érsebészeti ambuláns lapon, amely 2008. február 15-én kelt és február 18-ára jegyezte elő a Beteget a bal carotis rekonstrukció elvégzésére) a kezelőorvos maga tüntette fel, hogy a beavatkozás elvégzése előtt, tekintettel a beteg felvételtől teljes, aktuális állapotára, valamennyi tünet és vizsgálat együttes értékelése ismeretében koponya CT vizsgálat javasolt. A beszerzett szakvélemény éppen azt rögzíti, hogy ilyen esetekben ugyan nem kötelezően előírt, de javallott a páciens részletes neurológiai vizsgálata, így az antikoaguláns kezelésben részesülő beteg esetében a véralvadási paraméterek laboratóriumi ellenőrzése és a koponya CT - CT angiográfia vagy MRI - vizsgálat elvégzése.

A felperes azon hivatkozása, hogy szakmailag nem indokolt ilyen esetben a CT vizsgálat elvégzése, azért irreleváns, mert az elsőfokú bíróság ítélete és az annak alapját képező alperesi határozat kizárólag az elvárható gondosság követelményének sérülése tekintetében tesz elmarasztaló megállapítást. A konkrét esetben az elvárható gondosság követelményének mércéjeként jelent meg a CT vizsgálat elvégzésének indokoltsága, ezt a Beteg kezelőorvosa is alátámasztotta. A felperes terhére rótt jogsértés megvalósulásához nem volt szükséges az, hogy közvetlen ok-okozati összefüggés legyen az el nem végzett vizsgálat és később a szövődmény fellépése között, melyet az elvégzett CT vizsgálat esetén sem lehetett volna kizárni.

A gondossági követelményt a felperes azzal sértette meg, hogy e vizsgálatról, korábbi álláspontját megváltoztatva, utólag eltekintett. A rendelkezésre álló idő rövidege, a gangrénás folyamat, a nyugalmi fájdalom és a Beteg tünetmentes carotis stenosisa - elvárható gondosság tanúsítása mellett - nem elegendő indokok egy nem sokkal korábban készült kezelőorvosi javaslat megváltoztatásához.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét annak helyes indokai alapján a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 253. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező felperest a bíróság a Pp. 78. § (1) és (2), valamint a 79. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes másodfokú perkölségének megfizetésére.

A felperes személyes illetékmentessége folytán a feljegyzett fellebbezési illetéket a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI.26). IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2012. október 10. napján

**Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. előadó bíró,
Dr. Szőke Mária s.k. bíró**

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő